

Στο όνομα της λαϊκής κυριαρχίας

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

» Τα τελευταία χρόνια, το πολιτικό σύστημα, στηριζόμενο στην πολιτική πατρωνία της κυβέρνησης Σαμαρά, διέπραξε μια σκληρή ανακατανομή σε βάρος της πλειονότητας των πολιτών: με την κάλυψη που παρέσχε η τρόικα, υπηρέτησε τον μηχανισμό ο οποίος εξαθλίωσε την κοινωνία και έπληξε τη δημοκρατία. Τα παραπάνω έγιναν με τη μείωση των συντάξεων και των μισθών, τη φοροδιαφυγή, τη φοροκλοπή, την ενίσχυση των πελατειακών σχέσεων, την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Προώθησαν τη χρηματοδότηση των τραπεζών, μέσω της συρρίκνωσης του λαϊκού εισοδήματος, στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής αναχρηματοδότησης. Η αναχρηματοδότηση (διά της περικοπής των αποθεμάτων των ασφαλιστικών ταμείων, των ΑΕΙ και των νοσοκομείων, αλλά και της μείωσης μισθών και συντάξεων) κρεώθηκε στους πολίτες, και όχι στους τραπεζίτες που επί σειρά ετών ενθυλάκωναν υπερκέρδη. Τα χρήματα της αναχρηματοδότησης, τα οποία έχουν πληρώσει οι πολίτες, δεν αξιοποιήθηκαν για την τόνωση της αγοράς, αλλά παροχετεύονταν σε ιδιώτες που αποτελούν την οικονομική ολιγαρχία της χώρας και υπηρέτησαν από τον ακροδεξιό Σαμαρά, αλλά και τους πρόθυμους κεντροαριστερούς. Αυτοί εξασφάλισαν ότι θα μπορούν να αξιοποιούνται κονδύλια από το κοινωνικό κράτος υπέρ των δανειστών και της παρασιτικής επιχειρηματικότητας, η οποία αναπτύχθηκε ως κισσός αναρριχόμενος στον κορμό του γραφειοκρατικού δημοσίου, διευρύνοντας τις πελατειακές εξαρτήσεις. Αυτά προϋπέθεταν την ταξική πολιτική της κατακρήμνισης του κοινωνικού κράτους.

Ταυτόχρονα, ασκήθηκε η πολιτική της σπάταλης χρηματοδότησης των ιδιοκτητών ΜΜΕ με συνεχή δάνεια. Οι τηλεοπτικοί προπαγανδιστές αμείβονταν από το δημόσιο χρήμα, που επέτρεπε στις τράπεζες να δανειοδοτούν τους καναλάρχες-κυβερνητικούς τελάληδες. Η ίδια διαπλοκή εμποδίζει την παραγωγική επιχειρηματικότητα. Σε αυτό το πλαίσιο, η τρόικα, μέσω των κυβερνητικών διεκπεραιωτών της, προωθούσε την πώληση των αναχρηματοδοτημένων τραπεζών σε επιχειρηματίες έναντι ευτελούς ανταλλάγματος. Ο Σαμαράς μάς εξασφάλιζε ότι αυτοί θα έπαιρναν τις τράπεζες, και οι πολίτες τους περικομμένους μισθούς και την εξόφληση των οφειλών αυτών των τραπεζών. Αυτή ήταν η πολιτική σταθερότητας που υποσχόταν ο Σαμαράς και στήριζε η κεντροαριστερά (και του ΠΑΣΟΚ και της ελευθέρας βοσκής), αναθεματίζοντας τις εκλογές.

Μετά τη λαϊκή εντολή, όλα αυτά αντιμε-

τωπίζονται με πολιτική αξιοπρέπεια. Αυτή την αξιοπρέπεια πρέπει να διασφαλίσει η νέα κυβέρνηση, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ. Η οικονομική ολιγαρχία, που συνιστά και τον πυρήνα του πολιτικού μας συστήματος, αυτό τον κορμό θέλει να πελεκήσει: θα αντιμετωπίσει τη νέα κυβέρνηση με αδίστακτο πολιτικό πόλεμο, αλλά και προσπάθειες προσέγγισης — το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Χρειαζόμαστε ακατάβλητο σθένος, αλλά και μια πολιτική στήριξης της κυβέρνησης από την κοινωνία. Η συγκρότηση δημοκρατικών-λαϊκών επιτροπών, οι οποίες θα οργανώνουν συγκεντρώσεις-λαϊκές συνελεύσεις, είναι πρωτοβουλία που, στο όνομα της υπεράσπισης της λαϊκής κυριαρχίας, μπορεί να συμβάλει στην αναχαίτιση της επίθεσης. Η παρουσία μελών της κυβέρνησης που, για πρώτη φορά, θα λογοδοτούν απευθείας στους πολίτες, θα είναι σημαντική. Θα ενσαρκώσει το δημοκρατικό, πολιτικό ήθος που εγγυάται η Αριστερά. Άλλωστε, η πολιτική τομή που επέφερε η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, σε όλη την Ευρώπη, πρέπει να βαθύνει προς όφελος της κοινωνικής και παραγωγικής ανόρθωσης, της ανασύστασης του κοινωνικού κράτους και της αξιοπρέπειας του λαού μας. Πρέπει να εγυηθούμε την πολιτική αξιοπρέπεια και την κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό είναι το αξιακό εχέγγυο της πολιτικής μας. Αυτό μάς ζητούν όσοι μας εμπιστεύτηκαν και όσοι θα μας εμπιστευτούν τους επόμενους μήνες,

όταν δουν ότι αντέχουμε. Δεν επιτυγχάνεται αυτός ο στόχος, εάν δεν υπαχθεί στην εκφώνηση της λαϊκής εντολής.

Στο όνομα της λαϊκής κυριαρχίας, θα ασκήσουμε την πολιτική της ανόρθωσης, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας. Είναι η κατεξοχήν επώνυμη πολιτική στην ευρωπαϊκή διαπραγμάτευση, αλλά και στην εγχώρια σύγκρουση με τη διαφθορά και τη διαπλοκή: γι' αυτό και τη σέβονται, τη φοβούνται αλλά και την προσμένουν στην Ευρώπη, ανάλογα με το τι επιδιώκει ο καθένας. Όλοι αναγνωρίζουν το όνομά της, όταν το φωνάζουμε και συστηνόμαστε με αυτό. Έτσι ξέρουν ποιοι είμαστε και ποια αρχή μάς δεσμεύει και ορίζει τον γνώμονα της πολιτικής μας: ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εγγυητής της λαϊκής κυριαρχίας. Η λαϊκή κυριαρχία είναι η απάντηση στη νεοφιλελεύθερη πολιτική που παλινόρθωσε το «Παλιό Καθεστώς» και υποκατέστησε τα δικαιώματα με πρόνομια. Οδηγηθήκαμε πίσω από το πολιτισμικό όριο που χάραξε η Γαλλική Επανάσταση. Μόνο πίσω από αυτό το όριο μπορούν εργοδότες να νοικιάζουν εργαζόμενους, δηλαδή άνθρωποι να νοικιάζουν ανθρώπους. Η Αριστερά, στην Ευρώπη, ξεκινώντας από το κόμμα μας, στην Ελλάδα, είναι ξανά η πνοή του δημοκρατικού αυτοκαθορισμού των λαών και είναι και η απάντηση στο αμείλικτο δίλημμα: «οικονομική ολιγαρχία ή λαϊκή κυριαρχία;». Ο καθείς και η επιλογή του.

Ο Στέφανος Δημητρίου διδάσκει πολιτική φιλοσοφία στον Τομέα Φιλοσοφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Παν. Ιωαννίνων.

